

TAMBÉ VINDREM, INFANT, A L'HORA VELLA

També vindrem, Infant, a l'hora vella
Com a pagès, per ser més sols amb Tu;
Deixarem rella i la mula de sella,
I a peu, pel rost, allà on l'estel ens duu.

Et portarem vegetals esperances
I el que jo tinc en el graner tardà:
Llibres marcits, amb versos de vacances
On Tu no hi ets, i el camp és de secà.

Els vaig escriure en el parlar dels pares,
Que és el més dolç per qui el sap confegir,
Però hi fa nit en platges i sahares,
I el teu Nom és de sol i de jardí.

Guardo per Tu gallines ponedores
A camp obert, darrere el mur herbós,
Tocant al rec on maduren les móres
Per als infants que Et saben dir de Vós.

Em embolcalls que em fan la passa curta,
Porto una leica i pàl·lids pensaments,
Cançons d'hivern en fontanes de murta
D'un monestir i un castell transparents.

Mantells eslaus i Florències alades,
Poniol de la Nou, brucs de Lladurs,
Illes ardents i gorgs negres amb fades,
Llavor de goig i guies del Pertús.

I els segells nous de la Teva naixença
En atlas filatèlics estel·lars,
Vàlids per tots, per l'amo i pel remença,
Pels llibertins, els pròdigs i els avars.

Porto els papers d'una casa forana
Escumejant vora la mar i el port;
—Omple-la Tu amb Ta divina ufana,
Deixa-hi un àngel si m'hi ve la mort.

I quan tot just si la tenora sona,
Pastors i estels perduts serrat enllà,
La Verge i Tu tots sols, a l'Hora Sola,
I els corns reials qui sap qui els sentirà,
Vindré mudat, al costat de la dona,
Amb els vestits de quan ens vam casar.